

Consulta relativa a:

Decret de regulació de l'Institut Obert de Catalunya (IOC)

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa.

a) Problemàtica que motiva la intervenció normativa

La pròpia Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, defineix el centre per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial com un centre singular. Aquesta singularitat deriva dels trets característics i les particularitats de l'educació no presencial, que li donen una identitat diferenciada respecte de l'educació presencial.

La característica més assenyalada de l'educació no presencial és justament la no confluència en el mateix espai ni, necessàriament, en el mateix temps entre el professorat i l'alumnat. Aquesta circumstància flexibilitza el procés educatiu, tot adequant-se a les necessitats i a la disponibilitat de temps de cada estudiant, que esdevé el centre del model i del procés d'aprenentatge. En l'ensenyament no presencial, no existeixen classes en el sentit tradicional de la paraula. Aquest factor afavoreix l'aprenentatge autònom i independent, ja que l'alumne ha d'autoregular i responsabilitzar-se del seu propi procés d'aprenentatge.

Amb tot, ha de quedar clar que aquest model d'ensenyament-aprenentatge no implica que no hi hagi interacció personal entre l'alumnat i el professorat, sinó que els mètodes d'interacció directa propis de la modalitat presencial s'han substituït pels mètodes d'interacció indirecta que proporcionen l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació. En contraposició, en l'educació no presencial la separació entre el professorat i l'alumnat i l'alumnat entre sí, pot provocar una sensació d'aïllament i d'aprenentatge excessivament individual que pot repercutir desfavorablement en el desenvolupament del procés educatiu, aspecte que cal contrarestar potenciant al màxim estructures de suport que han de permetre crear i potenciar xarxes de relacions humanes que fomentin la implicació de l'alumnat i la seva contribució en la millora de l'aprenentatge col·lectiu i col·laboratiu.

Però en un model d'ensenyament no presencial també és diferent el paper del professorat, que no compta amb les eines de comunicació que aporta la presència personal directa. Per tot això, les funcions docents tenen una especificitat pròpia, que es projecta sobre les relacions amb els alumnes i sobre els continguts i la forma d'impartir-los. El professorat ha d'ajudar l'estudiant a identificar les seves necessitats i les seves prioritats per facilitar-li l'elaboració del seu propi itinerari formatiu, donar-li suport, orientar-lo, i guiar-lo en el procés d'aprenentatge, facilitar la interacció efectiva amb i entre l'alumnat, i compartir el coneixement de la matèria des d'una posició de lideratge intel·lectual, i ho ha de fer de manera que es mantingui l'interès, la motivació i el compromís dels estudiants en el seguiment i aprofitament dels ensenyaments.

En l'actualitat, el suport fonamental i imprescindible de l'educació no presencial rau en l'ús de mitjans tecnològics, als quals es troba indissociablement vinculada. Per tant, es tracta d'una modalitat educativa en constant desenvolupament i progressió. Els mitjans tecnològics constitueixen un recurs que impulsa i possibilita la impartició d'ensenyaments en aquesta modalitat no presencial en la mesura que ajuden a superar els obstacles de caràcter personal, de temps o d'espai físic que dificulten l'accés dels ciutadans a l'educació; permeten disposar de materials didàctics dinàmics i interactius, així com l'atenció individualitzada i la interacció social, per mitjà de plataformes virtuals, campus interactius, fòrums, xats, correus electrònics, videoconferències, xarxes socials, etcètera, i afavoreixen l'eficàcia i eficiència en la prestació del servei, possibilitant un accés massiu de l'alumnat als ensenyaments.

Amb tot, la modalitat educativa no presencial afavoreix la promoció de l'educació al llarg de la vida, l'educació més enllà de l'escola, la qualitat de l'educació, i la universalitat i l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius, principis que regeixen el sistema educatiu de Catalunya, però les seves característiques determinen que el centre per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial es defineixi per la Llei d'educació com un **centre singular** que, consegüentment, no es pot organitzar com un centre ordinari d'ensenyaments presencials. És per aquest motiu que la Llei d'educació eximeix la regulació d'aquest centre de la subjecció a aquells preceptes que regulen el règim d'autonomia, el professorat i altres professionals dels centres, i la direcció i el govern dels centres educatius; i permet expressament l'existència, per a les tasques de direcció i gestió, de llocs de treball no reservats exclusivament a personal dels cossos docents. Tanmateix, cal un marc normatiu que reculli, concreti, organitzi i empari totes les singularitats d'aquest centre i doni cobertura legal al seu funcionament.

b) A qui afecta la intervenció normativa

Afecta de manera clara els professors i professores que formen part de l'equip docent, o que tenen interès o intenció de formar-ne part.

Des de la perspectiva dels alumnes, l'interès es concreta en el coneixement de tota l'oferta formativa a la que poden accedir a través de l'IOC per definir, millorar o completar el seu itinerari acadèmic, en funció del compliment dels requisits que hagin de complir per a l'accés de cada ensenyament ja sigui els conduents a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat, aquells que no impliquen l'obtenció de titulacions oficials, cursos de formació preparatòria per a l'accés a d'altres ensenyaments, la formació per a les pròpies proves d'accés, programes de formació i inserció laboral, formació relativa a competències bàsiques adreçades a persones adultes o qualsevol altra acció d'informació, orientació i assessorament a persones o empreses.

c) La dimensió de la intervenció normativa

En aquests moments l'oferta educativa de l'IOC comprèn:

- Graduat en educació secundària (GES)
- Batxillerat: no presencial i assignatures de batxillerat per a estudiants de centres presencials
- EOI IOC (Oferta educativa online de les Escoles Oficials d'Idiomes)
- Cicles formatius de formació professional: grau mitjà i grau superior
- Curs de preparació per a la incorporació als cicles formatius de grau superior (CAS)
- Curs de preparació per a la prova d'accés a cicles de grau superior (PACFGS)
- Formacions especialitzades: CCNA Routing and Switching de Cisco Networking Academy
- Preparació per a les proves d'accés a la Universitat (PAU)
- Formació pedagògica i didàctica per a tècnics de formació professional
- Competic 3: certificat de competència digital similar a l'ACTIC
- Miniops: formació extra-curricular (economia, vida diària, atenció de la dependència etc.)
- Oferta formativa a col·lectius singulars: català per a infants i joves residents a l'estranger, personal PAS de centres d'educació especial, nivell C2 de català, serveis d'ambulàncies, etc.)

El volum d'alumnes que s'acullen a aquesta oferta és molt gran, i s'agrupa de la següent manera en la concreció del curs passat:

Estudi	Total alumnes (Estudiants i Visitants)
GES	5.445
Batxillerat	4.504
Accés a la FP: CAS	730
Accés a la FP: PACFGS	4.873
FP de grau mitjà	5.096
FP de grau superior	11.714
Escola Oficial d'Idiomes	2.728
Total	35.090

2. Els objectius de la iniciativa.

Els objectius d'aquest Projecte normatiu són:

- Incrementar la seguretat jurídica.
- Optimitzar l'eficàcia i l'eficiència en la prestació del servei públic educatiu en allò que fa referència a la impartició dels ensenyaments en la modalitat no presencial.

3. Identificació de les opcions de regulació

Davant la situació exposada, l'opció de no fer res comporta mantenir la situació actual en què no es dona resposta a la singularitat i l'especificitat del centre proposat.

L'opció que ofereix millor resposta al manament de la Llei d'educació i al context definit als anteriors apartats és una regulació pròpia i diferenciada, que inclogui l'organització, la gestió i el règim de professorat del centre singular en la modalitat d'educació no presencial, és la mesura més indicada per tal de donar cobertura al centre singular per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial, i donar compliment al manament de la Llei d'educació per tal de:

- Crear i establir la denominació i regular el centre singular per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial.
- Definir els òrgans de direcció i coordinació de l'estructura, les funcions que tenen atribuïdes i els requisits i procediments de provisió d'aquests càrrecs.
- Concretar les funcions dels docents i els sistemes de provisió dels professionals que conformen la plantilla del centre i d'aquells que s'hi vinculen a través de la figura dels professors col·laboradors; i preveure, quan correspongui, que la indemnització per raó de servei d'aquest professorat quedarà subjecte a la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.
- Proporcionar la necessària cobertura jurídica a aquest centre per satisfer adequadament les seves necessitats organitzatives, d'acord amb els requeriments i exigències que l'interès

públic i la correcta prestació del servei públic educatiu demanden.

L'única opció possible és de caràcter normatiu, i consisteix en la tramitació i ulterior aprovació d'un decret, per aplicació de l'article 32.1.c) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'article 55.4 i la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei d'educació.

Així, d'acord amb l'article 32.1.c) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, les disposicions generals aprovades pel Govern en exercici de la potestat reglamentària adopten forma de decret.

D'altra banda, l'article 55.4 de la Llei d'educació atribueix a l'Administració educativa l'obligació "d'organitzar per mitjà d'un centre singular la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial". En connexió amb aquesta determinació, la disposició addicional vint-i-vuitena, apartat 1, estableix que "el Govern, en el termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de crear i regular el centre singular a què fa referència l'article 55 i n'ha d'establir la denominació".

4. Necessitat i oportunitat de l'aprovació de la norma.

No és possible realitzar una comparació entre opcions de regulació, atès que, com s'ha exposat l'objecte del Projecte normatiu exigeix l'adopció d'un decret, i la inacció equivaldria a mantenir el buit normatiu existent, amb la conseqüent manteniment d'una situació d'inseguretat jurídica.

L'opció de regulació proposada permet assolir l'objectiu d'interès general perseguit, i respecta els principis de bona regulació: necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia.

La disposició projectada respon a la necessitat de donar compliment al manament de la Llei d'educació, i de donar cobertura al buit normatiu existent entorn al centre singular per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial. Així mateix, la regulació establerta és proporcional a les necessitats que té aquest centre, segons s'ha conclòs arran de l'experiència d'aquests anys, la qual cosa repercuteix favorablement sobre l'eficàcia en la prestació del servei, i incrementa la seguretat jurídica i la transparència en la mesura en què cobreix el buit legal existent entorn al centre singular per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial i possibilita el compliment de la normativa d'educació i d'incompatibilitats. Finalment, el Projecte s'insereix dins del compromís del Govern de procurar una legislació simple i entenedora, que faciliti el seu compliment.